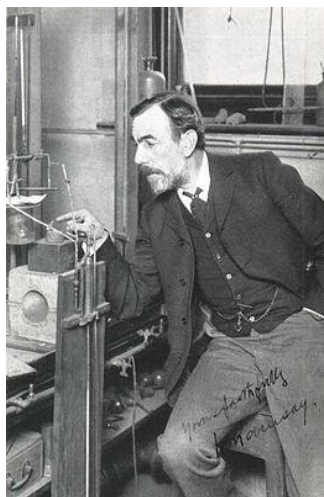

Сер Уільям Рамзай (1852–1916)

Видатний шотландський хімік, лауреат Нобелівської премії 1904 року. Народився в Глазго. Дід Рамзая був хіміком і працював технологом на хімічному виробництві, заснував у Глазго хімічне товариство. Рамзай із дитинства захоплювався хімією та разом зі своїм батьком проводив прості хімічні досліди. Вищу освіту здобув у Глазго, після чого працював у Німеччині в лабораторії Р. Бунзена. На початку своєї наукової діяльності цікавився органічною хімією і досяг певних результатів: уперше синтезував деякі органічні речовини, зокрема піколінову кислоту, піридин тощо. У 90-х роках XIX ст. вивчав гази атмосфери. Разом з У. Релеем розв'язав проблему, пов'язану з різницею у молекулярній масі азоту, добутого різними способами (виділенням з повітря та синтезом з хімічних речовин). Результатом цих досліджень 1894 року стало відкриття в атмосфері Землі нового газу — аргону. На той час Аргон був першим відкритим інертним елементом і не «вписувався» в Періодичну систему. Шляхом різних експериментів Рамзай дійшов висновку про існування інших інертних газів, які згодом відкрив і обґрунтував їхнє місце в Періодичній системі, виокремивши нову групу — інертні елементи. За ці дослідження 1904 року він був нагороджений Нобелівською премією. Рамзай був першим, хто взяв за основу Періодичний закон для викладання загальної та неорганічної хімії, що він описав у своєму підручнику «Система неорганічної хімії».